

عنوان مقاله:

مطالعه دانش بومی تولید زعفران در شهرستان سرایان (استان خراسان جنوبی)

محل انتشار:

دومین همایش ملی آخرین دستاوردهای علمی و پژوهشی زعفران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حمیدرضا فلاحی - عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند

جواد داورزنی - دانش آموخته مهندسی کشاورزی، دانشکده کشاورزی سرایان، دانشگاه بیرجند

مهسا اقحوانی شجری - دانشجوی دکتری اگرواکولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

دانش بومی برخاسته از متن جوامع بشری در طول دوران های طولانی و حاصل تجاربی است که در طی زمان و به کمک آزمون و خطاهای گوناگون به دست آمده است. از این رو، رجوع به دانش بومی و تجربی گذشتگان و ایجاد ارتباط بین نتایج حاصل از مطالعات تحقیقاتی با میراث تجربیات پیشینیان می تواند نتایج ارزشمندی را به همراه داشته باشد. در این راستا، به منظور مطالعه روش های بومی زراعت زعفران، پژوهشی پرسشنامه ای در سال 1392 در شهرستان سرایان واقع در استان خراسان جنوبی انجام شد. تعداد 62 کشاورز به صورت تصادفی از بین جامعه آماری (کشاورزان زعفران کار شهرستان سرایان) انتخاب و پرسشنامه ها تکمیل گردید. نتایج نشان داد در این شهرستان، کشت زعفران عمدتاً از نیمه شهریور تا نیمه مهرماه صورت می گیرد (73 درصد). حدود 60 درصد کشاورزان استفاده از بنه های با وزن بیش از 8 گرم را جهت بهبود عملکرد زعفران مفید ارزیابی نمودند. بیش از 80 درصد زارعان زعفران، حذف مقداری از فلس های اطراف بنه را قبل از کاشت توصیه کرده و مناسب ترین خاک را جهت کاشت زعفران خاک با بافت متوسط دانستند. بر اساس اظهارات کشاورزان پرورش دهنده زعفران، بهترین عمق کاشت برای این گیاه، 20 سانتی متر و مناسب ترین آرایش کاشت، استفاده از فواصل کاشت 20*20 سانتیمتر می باشد.

کلمات کلیدی:

دانش بومی، زعفران، بنه، آرایش کاشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306994>

